

Румена Бужаровска

МОЈ МУЖ

Режија:	Јована Томић
Превод:	Ирена Шентевска
Драматург:	Димитрије Коканов
Костимограф:	Маја Мирковић
Композитор:	Лука Мејдор
Сценски говор:	Љиљана Мркић Поповић

Играју:

**ЈОВАНА БЕЛОВИЋ
САЊА МАРКОВИЋ**

Инспицијент:	Марко Ајваз
Организатор:	Милица Маџура
Мајстор светла:	Синиша Чупић
Реализатор звука:	Душан Филимоновић

Премијера представе Мој муж је у среду, 14. априла 2021. године
у 19.00 на Сцени Студио ЈДП

ЈОВАНА ТОМИЋ – О МУЖЕВИМА И ЖЕНАМА

Румена Бужаровска у збирци прича „Мој муж” креира портрете различитих жена, а тачка њиховог спајања је околност да су мужевеи централни фокус њиховог живота и делања. Румена се, стварајући ликове својих јунакиња, храбро, безобразно и духовито поиграва са свим општим местима локалног контекста, прецизно формирајући иконографију патријархата у ком смо сви заробљени. Динамика односа је увек иста – мушкарац је на пиједесталу, док жена у сивој зони постојања реализује своје циљеве и потребе без нарушавања или угрожавања мушке позиције моћи. Румена овај шири контекст који детерминира односе, поступке и догађаје ликова не преиспитује нити памфлетски критикује. Она протестује против патријархата јер каже – патријархат је наша реалност, и биће, још дуго времена. У таквом друштвено-политичком оквиру, где ни мушкарцима није добро, она нам прича приче о женама које сви знамо, које су наше најближе окружење, а неретко смо то и ми саме.

Драматизација је подразумевала одабир и адаптацију пет прича („Прељубник”, „Отац”, „Лиле”, „Осми март” и „Суна”), кроз које смо желели да сузимо фокус и усмеримо наратив на однос међу самим женама – другарицама, комшиницама, мајкама и ћеркама. Муж, односно мушкарац, није присутан на сцени, али је фокус и централна фигура сваког догађаја. У форми исповести, жене и даље проблематизују свој однос са партнерима, али траже и подршку, солидарност, помоћ и ослонац у другим женама. Представа „Мој муж” проблематизује динамику односа жена у патријархалном устројству; оне су различитих година, порекла, долазе из различитих културних и социјалних миљеа, али су све до једне заробљене у позицији друштвеног другог. У петој, последњој причи успостављена динамика се разбија, правила се редефинишу, јер јунакиње тежиште пребацују са мушкараца, мужа, на себе и другу поред себе (...)

Кроз интимне исповести јунакиња прича Румене Бужаровске, смештањем истих унутар интимног сценског простора, третирали смо феномен приватног и личног, нечујног или недовољно чујног искуства жена, што је у тренутном друштвеном контексту табу.

РУМЕНА БУЖАРОВСКА

Румена Бужаровска, тренутно једна од најчитанијих списатељица на регионалној књижевној сцени, рођена је у Скопљу 1981. године. Објавила је четири збирке прича: *Жврљотине* (Чкртки, 2006), *Осмица* (2010), *Мој муж* (Мојот маж, 2014) и *Никуда не идем* (Не одам никаде, 2018), студију о хумору у савременој македонској и америчкој краткој причи *О смешном: Теорије хумора кроз призме кратке приче* (За смешното: Теорије на хуморот низ призмата на расказот, 2012) и књижицу минификције *Спавај* (Спиј, 2017). Њене збирке прича преведене су и објављене у Хрватској, Србији, Босни и Херцеговини, Црној Гори, Словенији, Италији, Мађарској, Немачкој и САД.

Године 2016. платформа *Literary Europe Live* (Европска књижевност уживо), у оквиру организације *Literature Across Frontiers* (Књижевност без граница), сврстала ју је међу десет најзанимљивијих младих европских писаца. Истарска жупанија доделила јој је награду „Едо Будиша“ 2017. године за збирку прича *Мој муж*. Била је стипендисткиња Међународног књижевног програма на Универзитету у Ајови (Iowa City) 2018. године.

Бави се књижевним преводима са енглеског на македонски. Преводила је дела Луиса Керола, Трумана Капотеа, Џона М. Куција, Јана Рида, Фланерија О'Конора. Предаје америчку књижевност на Филолошком факултету у Скопљу. Коорганизаторка је и коауторка вечери приповедања женских прича *ПичПрич*.

ЈОВАНА ТОМИЋ

Основне, дипломске и мастер студије завршила је на Факултету драмских уметности у Београду, на Одсеку позоришне и радио режије, у класи Алисе Стојановић.

У Југословенском драмском позоришту поставила је драму Г. Е. Лесинга *Натан Мудри* (2019). Режирала је представе: *Господин Бидерман и пиромани*, *Урнебесна тама* (Атеље 212), *Кабаре Нушић* (Позориште „Зоран Радмиловић“, Зајечар), *Лолита* (Мадленијанум), *Босоноги у парку*, *Лусистрата* (Народно позориште Суботица), *If twice rotates the weather vane/ Waiting for future* (Паоло Граси, Милано), *Излажење* (Драгстор, 20/44), *Сваки пут као да је први* (Крушевачко позориште), *Ливада пуна таме* (Народно позориште Београд), *Крв црвеног петла* (Народно позориште Ниш), *Кретање* (Битеф), *Боли коло* (Народно позориште Ужице). Добитница је прве награде Радио Београда 2 на конкурс „Неда Демоло“ за радио-драму. Представа Јоване Томић *Кретање* освојила је шест награда на 65. Стеријином позорју.